

ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകം - എഴുപത്തഞ്ചാം സംഖ്യ

പ്രവാചകസമാന്തരങ്ങൾ: യേശുവിന്റെ സന്ദേശത്തിൽ നിന്ന് ആധുനികകാല വെളിപ്പെടുത്തലുകളിലേക്കു

Jeff Pippenger
2024-02-08

യേശുവു അറുപത്തഞ്ച് വർഷങ്ങളാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ട സന്ദേശം (അധ്യായം ഏഴ്, വാക്യം എട്ട്) യെരൂശലേമിലെ ദുഷ്ടനായ നേതാവിനോടു അവതരിപ്പിക്കുമ്പോൾ, അത് "യോബിയുടെ വയലിന്നരികിലും" "മുകളിലെ കുളത്തിന്റെ ചാലിന്റെ അറ്റത്തും" വെച്ചായിരുന്നു; ക്രി.മു. 742-ആം വർഷത്തിൽ. ക്രി.മു. 742, 1863-നെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; കാരണം യേശു എപ്പോഴും അവസാനത്തെ ആരംഭത്താൽ ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കുന്നു. അതുപോലെ, 1863-ലെ കലാപം യൂഎസിലെ ഞായറാഴ്ചനിയമത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; കാരണം യേശു എപ്പോഴും ഒരു കാര്യത്തിന്റെ അവസാനത്തെ അതിന്റെ ആരംഭത്താൽ ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കുന്നു. 1863 നിയമപരമായി രജിസ്റ്റർ ചെയ്യപ്പെട്ട ലവോദികാ അഡ്വൻസിസ് സഭയുടെ ആരംഭമായിരുന്നു; ആ സഭ ഞായറാഴ്ചനിയമത്തിലെ "മഹാഭൂകമ്പത്തിൽ" ശൂന്യമായി വിടപ്പെടുന്നു. സംസ്ഥാനത്തിന്റെ നിയമഭരണത്തിന് കീഴിലുള്ള (സഭ രാജ്യം ഭരിക്കുന്നതിന്റെ വിപരീതമായി അല്ല) ഒരു കോർപ്പറേഷൻ, അതേ സർക്കാർ ഏഴാം ദിവസത്തിലെ ആരാധനയെ നിയമപരമായി നിരോധിക്കുന്ന സമയത്ത്, എങ്ങനെ ഏഴാം ദിവസ ശബ്ദത്തിനെ തുടർന്നും ഉയർത്തിപ്പിടിക്കാനാകും?

ക്രിസ്തുവിന്റെ ശുശ്രൂഷയുടെ ആരംഭത്തിലും അവസാനത്തിലും അവൻ ദേവാലയം ശുദ്ധീകരിച്ചു. ദേവാലയത്തിന്റെ ആദ്യ ശുദ്ധീകരണത്തിൽ, നേതാക്കൾ "തന്റെ പിതാവിന്റെ ആലയം" കള്ളന്മാരുടെ ഗുഹയാക്കി മാറ്റിയതായി ക്രിസ്തു വ്യക്തമാക്കി; എന്നാൽ ദേവാലയത്തിന്റെ അവസാന ശുദ്ധീകരണത്തിൽ, "അവരുടെ ആലയം" അവർക്കു ശൂന്യമായി വിട്ടുകളയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായി അവൻ പ്രഖ്യാപിച്ചു. പുരാതന യിസ്രായേൽ ആധുനിക യിസ്രായേലിനെ ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കുന്നു. അഡ്വൻസിസത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ അവൻ മില്ലറൈറ്റ് ദേവാലയം സ്ഥാപിക്കുകയും ശുദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്തു; എന്നാൽ അന്തിമ ശുദ്ധീകരണത്തിൽ, അഥവാ ഒരു ലക്ഷം നാല്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ ശുദ്ധീകരണത്തിൽ, ലയോദികാ അഡ്വൻസിസം അവന്റെ വായിൽനിന്ന് ഛർദ്ദിക്കപ്പെടുന്നു; തുടർന്ന് "അവരുടെ ആലയം" ശൂന്യമായി വിടപ്പെടുന്നു.

യേശു വെ വെ രാജാവായ ആഹാസിനെ നേരിടുമ്പോൾ അവൻ യോബി വയലിന്റെ സമീപത്താണ്. യോബി വയൽ, തന്റെ ദേവാലയത്തിലേക്കു

അപ്രതീക്ഷിതമായി വന്ന “യോബിയുടെ സോപ്പ” കൊണ്ടുള്ള തുപോലെ ലേവിയുടെ പുത്രന്മാരെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്ന നിയമത്തിന്റെ ദൂതൻ നിർവഹിക്കുന്ന ശുദ്ധീകരണത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതു. ഈ ശുദ്ധീകരണം അഡ്വനന്റിസ്തന്റെ ആരംഭത്തിൽ നിർവഹിക്കപ്പെട്ട അവസാനത്തിലും അതു വീണ്ടും നിർവഹിക്കപ്പെടുന്നതു.

ഇതാ, ഞാൻ എന്റെ ദൂതനെ അയക്കും; അവൻ എനിക്കു മുമ്പായി വഴി ഒരുക്കും; നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്ന കർത്താവു പെട്ടെന്നു തന്റെ ആലയത്തിലേക്കു വരും; നിങ്ങൾ ആനന്ദിക്കുന്ന നിയമത്തിന്റെ ദൂതനും വരും; ഇതാ, അവൻ വരുന്നു എന്നു സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ അവന്റെ വരവിന്റെ ദിവസം ആർ സഹിച്ചുനിൽക്കും? അവൻ പ്രത്യക്ഷനാകുമ്പോൾ ആർ നിലകൊള്ളും? അവൻ ഉറക്കുകാരന്റെ അഗ്നിപോലെയും വസ്ത്രം കഴുകുന്നവരുടെ ക്ഷാരസോപ്പുപോലെയും ഇരിക്കുന്നു. അവൻ വെള്ളി ഉറക്കി ശുദ്ധീകരിക്കുന്നവനെപ്പോലെ ഇരുന്നു ലേവിയുടെ പുത്രന്മാരെ ശുദ്ധീകരിക്കും; അവർ യഹോവേക്കു നീതിയോടെ ഒരു വഴിപാടു അർപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു അവരെ പൊന്നുപോലെയും വെള്ളിപോലെയും നിർമ്മലരാക്കും. അപ്പോൾ യെഹൂദയുടെയും യെരൂശലേമിന്റെയും വഴിപാടു പണ്ടത്തെ ദിവസങ്ങളിലേതുപോലെയും പുരാതന വർഷങ്ങളിലേതുപോലെയും യഹോവേക്കു പ്രസാദകരമായിരിക്കും. മലാഖി 3:1-4.

യേശുവാവ് ആഹ്വാനം കാണുന്നു; അവനോടൊപ്പം തന്റെ മകന്റെ അടയാളവും ഉണ്ട്; ആ മകന്റെ പേര് അന്ത്യദിവസങ്ങളിൽ “ഒരു ശേഷിപ്പുകാർ മടങ്ങിവരും” എന്നതിനെ പ്രതീകീകരിക്കുന്നു. ശേഷിപ്പുകാർ എന്നത് “മടങ്ങിവരുന്നവർ” ആകുന്നു. ദേവാലയശുദ്ധീകരണത്തിന്റെ ചരിത്രകാലത്ത് യേശുവാവ് ദുഷ്ടരാജാവായ ആഹ്വാനം കാണുന്നു; ആ ചരിത്രം മിഖായുടെ ചരിത്രത്തിൽ 1844-ൽ ആരംഭിച്ചു, അനുസരണക്കേടിനാൽ 1863-ൽ സമാപനത്തിലെത്തി. അന്ത്യദിവസങ്ങളിൽ ആ ശുദ്ധീകരണം ഒരു ലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ മുദ്രയിടലിന്റെ ചരിത്രമാണ്. 1844-ന് ശേഷം ഉണ്ടായ ദൈവത്തിന്റെ ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യുന്ന പ്രൊവിഡൻസിനെ മിഖായേലുകൾ പിന്തുടർന്നിരുന്നെങ്കിൽ, അവർ പ്രവൃത്തി പൂർത്തിയാക്കിയേനെ.

“1844-ലെ മഹാനിരാശയ്ക്കു ശേഷം അഡ്വനന്റിസ്റ്റുകൾ തങ്ങളുടെ വിശ്വാസം ഉറച്ചു പിടിച്ചുകൊണ്ടു ദൈവത്തിന്റെ തുറന്നു വരുന്ന പ്രൊവിഡൻസിൽ ഏകമനസ്സായി മുന്നോട്ടു ചെന്നു, മൂന്നാം ദൂതന്റെ സന്ദേശം സ്വീകരിച്ചു പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ശക്തിയിൽ അതിനെ ലോകത്തോടു പ്രസംഗിച്ചിരുന്ന വെങ്കിൾ, അവർ ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷകന്മാരേ; കർത്താവ് അവരുടെ പരിശ്രമങ്ങളോടുകൂടെ ശക്തമായി പ്രവർത്തിച്ചു നേ; പ്രവൃത്തി പൂർത്തിയാക്കിയേനെ; ക്രിസ്തു തന്റെ ജനത്തെ അവരുടെ പ്രതിഫലം ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു സ്വീകരിക്കുവാൻ ഇതിനുമുമ്പേ വന്നേ നേ. എന്നാൽ ആ നിരാശയ്ക്കു പിന്നാലെ വന്ന

സംശയത്ത നിന്നെയും അനിശ്ചിതത്വത്ത നിന്നെയും കാലഘട്ടത്ത നിൽ, അഡ്വൈൻ വിശ്വാസികളിൽ അനേകർ തങ്ങളുടെ വിശ്വാസം ഉപേക്ഷിച്ചു. ഇങ്ങനെ പ്രവൃത്തനിയമപ്പെട്ടു, ലോകം അന്ധകാരത്ത നിൽ അവശേഷിച്ചു. മുഴുവൻ അഡ്വൈൻ റിസ്ക് സമൂഹവും ദൈവത്ത നിന്നെ കല്പനകളിലും യേശുവിന്റെ വിശ്വാസത്താലും ഏകീഭവിച്ചിരുന്ന വെങ്കിൽ, നമ്മുടെ ചരിത്രം എത്ര വ്യപകമായി വ്യത്യസ്തമായേനെ!" *Evangelism*, 695.

"ദൈവത്തിന്റെ തുറന്നുവരുന്ന പ്രൊവിഡൻസിനെ ഏകമനസ്സോടെ പിന്തുടരുന്നതിൽ" ഉണ്ടായ പരാജയം, അവരെ 1856-ഓടെ ലാഹോറിലേയ്ക്കു നയിച്ചു; അതിനുശേഷം ഉണ്ടായ 1863-ലെ കലാപം, പുരാതന ഇസ്രായേൽ തങ്ങളുടെ പത്താമത്തെയും അന്തിമത്തെയും പരീക്ഷയിൽ പരാജയപ്പെട്ടപ്പോൾ ദൃഷ്ടാന്തമായി കാണിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന മരുഭൂമിയിലെ അലച്ചിലിന്റെ ആരംഭത്തെ അടയാളപ്പെടുത്തി; അങ്ങനെ അവർ തുടർന്ന് വരുന്ന നാല്പത് വർഷങ്ങളിൽ മരുഭൂമിയിൽ മരിക്കേണ്ടവരായി വിധിക്കപ്പെട്ടു.

അവസാന നാളുകളുടെ അന്തിമ ദേവാലയശുദ്ധീകരണത്തിൽ "ഒരു ശേഷിപ്പു മടങ്ങിവരും" എന്ന വാഗ്ദാനം യേശുവിന്റെ മകൻ നൽകുന്നു. അവരുടെ ഈ "മടങ്ങിവരൽ" യിരെമ്യാവാൽ ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കപ്പെടുന്നു; അവർ "മടങ്ങിവരുന്നുവെങ്കിൽ" ദൈവത്തിന്റെ കാവൽക്കാരനാകുമെന്നു അവനോടു വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. ഒരു നിരാശയിൽ നിന്നു മടങ്ങിവന്നവരാണ് ഒരു ലക്ഷം നാല്പത്തിനാലായിരം.

ഒരു ലക്ഷം നാല്പത്തിനാലായിരം എന്നവർ നിരാശ അനുഭവിക്കുകയും അവരുടെ കർത്താവിനായി കാത്തിരിക്കുകയും ചെയ്തവരാണ്. മിഡ്ബർഗ് ചരിത്രത്തിൽ അവർ വിവേകമുള്ള കന്യകമാർകൊണ്ടു പ്രതിരൂപീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; കൂടാതെ, ആരംഭവും അവസാനവും ആയ ഈ ചരിത്രങ്ങളിലുമെല്ലാം, അർദ്ധരാത്രിയുടെ നിലവിളിയുടെ സമയത്ത് പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പകർച്ച നടക്കുമ്പോൾ, രണ്ടു കോലുകൾ ഒരു ജാതിയായി ഐക്യപ്പെടുന്നു.

ദുഷ്ടരാജാവായ ആഹാസ്, സന്ദേശം കേട്ടിരിക്കുമായിരുന്നെങ്കിലും യേശുവിന്റെ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ട സന്ദേശം നിരസിക്കുന്ന യെഹൂദ്യ നേതൃത്വത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നവർ; അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതിലൂടെ "ഇടനുകയും വീഴ്ചയും തകരുകയും കണിയിൽപ്പെടുകയും പിടിക്കപ്പെടുകയും" ചെയ്യുന്നവർ. അവർ "പരിചിതാത്മക്കളുള്ള വരോചുഷിച്ചുപറയുകയും മുറുമുറുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മന്ത്രവാദികളോടും അന്വേഷിക്കുന്നവർ" ആകുന്നവർ; 2 തെസ്സലോണീകർ 2-ൽ പറയുന്ന ശക്തമായ വഞ്ചനയെ സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ അവർ കീഴടങ്ങുന്ന ആത്മീയവാദത്താൽ നിന്നെ അനുഭവത്തെ ഇതുപ്രതിനിധീകരിക്കുന്നവർ. കി. 742-ൽ യേശുവിന്റെ സന്ദേശത്തെ ആഹാസ് നിരസിച്ചതെന്നത്, മിഡ്ബർഗ് നിന്നെ സന്ദേശം നിരസിക്കപ്പെട്ട 1863-നോട് ഒത്തുചേരുന്നവർ. യേശുവിന്റെ പ്രതിരൂപമാണ്; യേശുവിന്റെയും

മില്ല നിന്നെയും സന്ദേശം ഇരുവരുടേയും അടിസ്ഥാനമായിരുന്ന ത്ത് “ഏഴ് കാലങ്ങൾ ശ്ലീ” ആയിരുന്ന ു; അതിന്റെ ആധാരബിന്ദു യേശു ഓവു ഏഴാം അധ്യായത്തെ ിലെ എട്ടാം വാക്യത്തെ ിൽ കണ്ടെത്തപ്പെടുന്ന ു. മില്ല മകൻ (യേശു ഓവിന്റെ മകൻ) അന്ത്യ ദിവസങ്ങളിൽ വരികയായിരിക്കുന്ന എലിയാവിന്റെ പ്രസ്ഥാനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ു.

ആഹാസ് തന്റെ നിരാകരണത്തിന്മേൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട വിധിപ്രഖ്യാപനത്തിൽ, വടക്കൻ രാജാവിനാൽ അവൻ കീഴടക്കപ്പെടുമെന്ന പ്രവചനം ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു; അന്ത്യദിനങ്ങളിൽ ആ വടക്കൻ രാജാവ് പാപ്പത്വത്തിന്റെ ആധിപത്യത്തിൽ ഭരണനടത്തപ്പെടുന്ന ആധുനിക റോമിന്റെ ത്രിവിധ ഐക്യമാണ്.

യഹോവ വീണ്ടും എന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തു: ഈ ജനമോ മൂർഖരായി ഒഴുകുന്ന ശ്ലീലോഹ് വെള്ളങ്ങളെ നിരസിച്ചും രെസീനിലും രെമല്യാവിന്റെ മകനിലും സന്തോഷിച്ചും ഇരിക്കുന്നു; ആകയാൽ, ഇതാ, കർത്താവു അവരുടെമേൽ നദിയിലെ പ്രബലവും അളവില്ലാത്തതുമായ വെള്ളങ്ങളെ, അശ്ശൂർരാജാവിനെയും അവന്റെ സകല മഹത്വത്തെയും, കൊണ്ടുവരുന്നു; അവൻ തന്റെ സകല പാതകളുടെയും മീതെ കയറിവന്നു തന്റെ സകല കരകളെയും കവിഞ്ഞൊഴുകും; അവൻ യെഹൂദയിലൂടെ കടന്നുപോകും; അവൻ പ്രളയമായി കവിഞ്ഞൊഴുകി കഴുത്തുവരെ എത്തും; അവന്റെ ചിറകുകളുടെ വിരിപ്പ്, ഇമ്മാനുവേലേ, നിന്റെ ദേശത്തിന്റെ വീതിയെ മുഴുവനും നിറക്കും. യെശയ്യാവു 8:5-8.

യെശയ്യാവ് ദുഷ്ടനായ രാജാവായ ആഹാസിനെ മുകളിലെ കുളത്തിന്റെ ചാലിന്റെ അറ്റത്ത് വെച്ച് കണ്ടുമുട്ടി; ക്രിസ്തുവിന്റെ കാലത്തെ സീലോം കുളം അതേ മുകളിലെ കുളമായിരുന്നോയെന്ന കാര്യത്തിൽ ബൈബിൾ ചരിത്രകാരന്മാരും പുരാവസ്തുശാസ്ത്രജ്ഞരും തമ്മിൽ അനിശ്ചിതത്വമുണ്ടെങ്കിലും, യെശയ്യാവിന്റെ പ്രവചനത്തിന്റെ സന്ദർഭം എല്ലാ സംശയവും നീക്കിക്കളയുന്നു; കാരണം, മൂർഖരായി ഒഴുകുന്ന ശ്ലീലോഹിന്റെ വെള്ളങ്ങളെ അവൻ നിരസിച്ചതിനാൽ വടക്കിന്റെ രാജാവ് ആഹാസിന്റെ മേൽ വരേണ്ടതാണെന്ന് യെശയ്യാവ് വ്യക്തമാക്കുന്നു. “ശ്ലീലോഹ്” എന്നത് പുതിയ നിയമത്തിലെ “സീലോം” എന്ന പേരിന്റെ പഴയ നിയമത്തിലുള്ള നാമമാണ്.

യേശു കുരുടനായ മനുഷ്യനെ സൗഖ്യമാക്കിയതു ശിലോവാം കുളത്തിലായിരുന്ന ു; ദുഷ്ടനായ രാജാവായ ആഹാസ് 1863-ലും ഉടൻ വരാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ച നിയമത്തിന്റെ സമയത്തും സൗഖ്യമാകുവാൻ നിരസിക്കുന്ന കുരുടനായ ലവോദികു നായ നേതൃത്വം വഹിച്ചത് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ു. “Shiloah” എന്ന ും “Siloam” എന്ന ും ഇരുവർക്കും “അയക്കപ്പെട്ടത്” എന്നാണ് അർത്ഥം; പിതാവിൽനിന്ന് പുത്രനിലേക്ക് സന്ദേശം അയക്കപ്പെട്ടു, തുടർന്ന് അവൻ അതിനെ ഗുബിയേലിനും വിശുദ്ധ ദൂതന്മാർക്കും ഏല്പിച്ചു, അവർ അത് യെശയ്യാവിനോട്

അറിയിക്കേണ്ടതിനാലും; അങ്ങനെ സ്വർഗ്ഗത്തു നിന്നും "അയക്കേണ്ട" സന്ദേശം കുറുടനായ ഒരു ലവോദികൃതനായ നേതാവിന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടു.

യേശുവാത്സന്ദേശം പ്രസ്താവിച്ച മേലത്തെ കുളത്തിൽ നിന്നുള്ള ജലവാഹിനി, പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ മഴ ദൈവജനങ്ങളിലേക്കു എത്തിച്ചേരുന്ന സ്ഥാനത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അതുപോലെ തന്നെ, സഖ്യത്തിന്റെ ദർശനത്തിലെ സ്വർണ്ണനാളങ്ങളാലോ യാക്കോബിന്റെ സ്വപ്നത്തിലെ ഏണിയാലോ അതു പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു.

ദൈവം നമുക്കായി ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നത് സെഖ്യത്തിൽ, 3-ാംയും 4-ാംയും അധ്യായങ്ങളിലും, 4:12-14-ലും പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: "ഞാൻ വീണ്ടും ഉത്തരം പറഞ്ഞ് അവനോടു ചോദിച്ചു: ഈ രണ്ട് പൊൻകുഴലുകളിലൂടെ തങ്ങളുടേതായ സ്വർണ്ണതൈലം ഒഴുക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ രണ്ട് ഒലിവുവൃക്ഷശാഖകൾ എന്താകുന്നു? അവൻ എന്നിങ്ങനെ മറുപടി പറഞ്ഞു: ഇവ എന്താകുന്നു എന്നു നീ അറിയുന്നില്ലയോ? ഞാൻ പറഞ്ഞു: ഇല്ല, എന്റെ കർത്താവേ. അപ്പോൾ അവൻ പറഞ്ഞു: ഇവ സർവ്വഭൂമിയുടെയും കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ നിൽക്കുന്ന അഭിഷിക്തരായ ആ രണ്ട് പേർ ആകുന്നു."

"കർത്താവിന് സമൃദ്ധമായ സ്രോതസ്സുകളുണ്ട്. അവന്നു ഉപാധികളുടെ യാതൊരു കുറവും ഇല്ല. നമ്മുടെ വിശ്വാസക്കുറവും, നമ്മുടെ ലൗകികചിന്തയും, നമ്മുടെ ലൗലുപായ വാക്കുകളും, നമ്മുടെ സംഭാഷണത്തിൽ പ്രകടമാകുന്ന നമ്മുടെ അവിശ്വാസവും കൊണ്ടാണ് ഇരുണ്ട നിഴലുകൾ നമ്മെ ചുറ്റിപ്പോരുന്നത്. ക്രിസ്തു, എല്ലാറ്റിലും മനോഹരനും പതിനായിരങ്ങളിൽ ശ്രേഷ്ഠനും ആയവൻ എന്ന നിലയിൽ, വചനത്തിലും സ്വഭാവത്തിലും വെളിപ്പെടുന്നില്ല. ആത്മാവ് വ്യർത്ഥതയിലേക്കു തന്നെ ഉയർത്തുന്നതിൽ തൃപ്തിപ്പെടുമ്പോൾ, കർത്താവിന്റെ ആത്മാവിന് അതിനായി വളരെ കുറച്ചു ചെയ്യാൻ കഴിയും. നമ്മുടെ ഹൃസ്വദൃഷ്ടിയായ കാഴ്ച നിഴലിനെ കാണുന്നു; അതിനു അപ്പുറമുള്ള മഹത്വം കാണുന്നില്ല. ദൂതന്മാർ നാലു കാറ്റുകളെ പിടിച്ചുനിർത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു; അവ വിടുതൽ പ്രാപിച്ചു മുഴുവൻ ഭൂമിയുടെ മുഖത്തു കൂടി പാഞ്ഞോടി, തന്റെ പാതയിൽ നാശവും മരണവും വഹിച്ചുകൊണ്ടുപോകാൻ ശ്രമിക്കുന്ന കോപാകുലമായ ഒരു കുതിരയായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു."

"നിത്യ ലോകത്തു നിന്റെ അത്യന്തം അരികിൽ നാം നില്ക്കുകയോ? നാം മന്ദരമായും ശീതളമായും മരിച്ചു വരെപ്പോലുമായും ഇരിക്കുകയോ? അയ്യോ, നമ്മുടെ സഭകളിൽ ദൈവത്തു നിന്റെ ആത്മാവും ശ്വസനവും അവന്റെ ജനങ്ങളിൽ ശ്വസിക്കപ്പെട്ടിരിക്കട്ടെ; അവർ തങ്ങളുടെ കാലുകളിൽ നിൽക്കുകയും ജീവിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതിനാൽ. വഴി ഇടുങ്ങിയതും വാതിൽ സംകീർണ്ണവുമാണെന്ന നാം കാരണമെന്താണെന്നു. എന്നാൽ നാം ആ സംകീർണ്ണ വാതിലിലൂടെ കടന്നുപോകുമ്പോൾ, അതിന്റെ വിശാലതയ്ക്കു അതിരില്ല." Manuscript Releases, volume 20, 216,

“സ്വർണ്ണതൈലം” എന്നത് ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവിന്റെ സന്ദേശങ്ങളാകുന്നു; മുകളിലെ കുളത്തിൽനിന്ന് താഴേക്ക് ഒഴുകിവരുന്ന ഇവ, രണ്ടു സുവർണ്ണനാളികളായ ബൈബിളിന്റെയും പ്രവചനാത്മാവിന്റെയും രണ്ടു സാക്ഷികളിലൂടെ, അല്ലെങ്കിൽ പഴയയും പുതിയയും നിയമങ്ങളിലൂടെ, അല്ലെങ്കിൽ ന്യായപ്രമാണവും പ്രവാചകന്മാരും മുഖാന്തരം, അല്ലെങ്കിൽ മോശെയും ഏലീയാവും മുഖാന്തരം, എത്തുന്നതാകുന്നു.

“സകല ഭൂമിയുടെയും കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ നിൽക്കുന്ന അഭിഷിക്തന്മാർ, മുടിക്കാക്കുന്ന കെരുബായി ഒരിക്കൽ സാന്താനെക്കു നല്കപ്പെട്ട സ്ഥാനത്താണ് ഉള്ളത്. അവന്റെ സിംഹാസനത്തെ ചുറ്റിപ്പറ്റിയിരിക്കുന്ന വിശുദ്ധ ജീവികളാൽ, കർത്താവും ഭൂമിയിലെ നിവാസികളോടു നിരന്തരമായ ആശയവിനിമയം തുടരുന്നു. സ്വർണ്ണതൈലം, ദൈവം വിശ്വാസികളുടെ ദീപങ്ങളെ കുലുങ്ങി അണഞ്ഞുപോകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു നിറവേറ്റിക്കൊടുക്കുന്ന കൃപയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ഈ വിശുദ്ധ തൈലം ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവിന്റെ സന്ദേശങ്ങളിലൂടെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു ഒഴുക്കപ്പെടുന്നില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ദുഷ്ടശക്തികൾക്കു മനുഷ്യരിന്മേൽ പൂർണ്ണാധികാരം ഉണ്ടായേനെ.”

നമുക്കയച്ചുകൊടുക്കുന്ന സന്ദേശങ്ങൾ നാം സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുമ്പോൾ ദൈവം അപമാനിക്കപ്പെടുന്നു. അങ്ങനെ, ഇരുളിലുള്ളവർക്കു പകർന്നു കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ നമ്മുടെ ആത്മാക്കളിലേക്കു ഒഴുക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന സ്വർണ്ണതൈലം നാം നിരസിക്കുന്നു. “ഇതാ, വരൻ വരുന്നു; അവനെ എതിരേൽപ്പാൻ പുറത്തേക്കു പുറപ്പെടുവിൻ” എന്ന വിളി വരുമ്പോൾ, വിശുദ്ധ തൈലം സ്വീകരിക്കാതെയും ക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപയെ തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ സംരക്ഷിക്കാതെയും ഇരുന്നവർ, മൂഢകന്യകമാരെപ്പോലെ, തങ്ങളുടെ കർത്താവിനെ എതിരേൽക്കുവാൻ തങ്ങൾ സന്നദ്ധരല്ലെന്നു കണ്ടെത്തും. തങ്ങളിലേതുമത്രമായി ആ തൈലം സമ്പാദിപ്പാൻ അവർക്കു ശക്തിയില്ല; അവരുടെ ജീവിതങ്ങൾ തകർന്നുപോകുന്നു. എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ അപേക്ഷിക്കപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ, മോശെ ചെയ്തതുപോലെ, “നിന്റെ മഹത്വം എന്നെ കാണിച്ചുതരേണമേ” എന്നു നാം അപേക്ഷിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ദൈവസ്നേഹം നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ നിറഞ്ഞൊഴുകും. സ്വർണ്ണക്കുഴലുകൾ മുഖാന്തരം സ്വർണ്ണതൈലം നമുക്കു പകർന്നു ലഭിക്കും. “സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: ബലത്താലല്ല, ശക്തിയാലല്ല, എന്റെ ആത്മാവിനാലത്രേ.” നീതിസൂര്യന്റെ ദീപ്തികിരണങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചതിനാൽ ദൈവത്തിന്റെ മക്കൾ ലോകത്തിൽ പ്രകാശങ്ങളായി തിളങ്ങുന്നു.” Review and Herald, July 20, 1897.

ആഹാസ് നിരസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതായ സന്ദേശം അർദ്ധരാത്രിയിലെ നിലവിളിയുടെ സന്ദേശമായിരുന്നു; ലവോദികൃയിലെ നേതൃത്വവർഗം 1856-ൽ തങ്ങൾക്ക് "അയക്കപ്പെട്ട" ലവോദികൃയിലേക്കുള്ള സന്ദേശം സ്വീകരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, അത് ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാം വരവിൽ പര്യവസാനിച്ചേന്നേ. അപ്പോൾ ആ സന്ദേശം ഒരു മഹാ നിലവിളിയായി വിപുലീകരിക്കപ്പെട്ടേന്നേ; ദൈവജനങ്ങൾ പ്രവൃത്തി പൂർത്തിയാക്കി സമാധാനത്തിൽ ആയിരുന്നേന്നേ. എന്നാൽ അതിന് പകരം, അവർ തങ്ങളെ വിടുവിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഛർദ്ദിയിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി.

യേശുതാവും ആഹാസും യോബിയുടെ വയലിന്റെ ശുദ്ധീകരണപ്രക്രിയയിൽ ഇരിക്കുന്നവരായി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു; ഈ ശുദ്ധീകരണം മലാഖി മൂന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ നിയമത്തിന്റെ ദൂതൻ നിർവഹിക്കുന്നതാണ്. അവർ പ്രതീകാത്മകമായി സഖറിയാവിന്റെ ദർശനത്തിൽ "എണ്ണ" (ഒരു സന്ദേശം) ഒഴുക്കപ്പെടുന്ന സ്ഥലത്താണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്; അവസാന നാളുകളിൽ ആഹാസിനോടുള്ള യേശുതാവിന്റെ സന്ദേശം മൂന്നാം അദ്ധ്യായം ഇസ്രാമിന്റെ സന്ദേശമാണ്; അത് ഏഴ് ഇടിമുഴക്കങ്ങളുടെ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ചരിത്രത്തിന്റെ സന്ദേശമാണ്; എട്ടാമൻ ഏഴിൽനിന്നുള്ളവൻ എന്ന സന്ദേശമാണ്; മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിന്റെ സന്ദേശമാണ്; "സത്യം" എന്ന സന്ദേശമാണ്; ഇവ ഒക്കെയും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വെളിപ്പാടിന്റെ ഘടകങ്ങളാകുന്നു; അതാണ് അവസാന നാളുകളിൽ യോബിയുടെ വയൽ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ശുദ്ധീകരണം ഉളവാക്കുന്നത്.

"ഏഴ് കാലങ്ങൾ" എന്ന സന്ദേശവും അതായിരുന്നു, അതുതന്നെയാണ്; കാരണം അത് മില്ല്ദിന്റെ അടിസ്ഥാനക്കല്ലിൽ നിന്ന് മൂലയിലെ തലക്കല്ലിലേക്കു മാറുന്നു; അതു ആദ്യസത്യം ആയിരുന്നു, അതുകൊണ്ടുതന്നെ അതു അവസാനസത്യം ആയിരിക്കണം. 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് മൂന്നാമത്തെ ദൂതന്റെ വരവോടെ ആരംഭിച്ച ശുദ്ധീകരണ പ്രക്രിയയുടെ ഉപസംഹാരത്തെ 1863 അടയാളപ്പെടുത്തി; ആ പ്രക്രിയ ഒടുവിൽ 1856-ൽ "ഏഴ് കാലങ്ങൾ" എന്ന പ്രകാശത്തിലെത്തി. 1844-ൽ ഇരുപത്തിമൂന്നു വർഷങ്ങളുടെ പ്രകാശം, രണ്ടായിരത്തി അഞ്ഞൂറ്റി ഇരുപത് വർഷങ്ങളാൽ അടയാളപ്പെടുത്തിയ സമാപ്തിയിലേക്കു നയിച്ച ഒരു ആരംഭത്തെ സൂചിപ്പിച്ചു. എന്നിരുന്നാലും, ആരംഭത്തിലും സമാപ്തിയിലും ഉള്ള ലവോദികൃരുടെ അന്ധത, ഈ രണ്ടു ദർശനങ്ങളുടെയും ബന്ധം കാണാൻ വിസമ്മതിക്കുന്നു. സന്ദേശം മുദ്രവിമോചിതമാകുമ്പോൾ എപ്പോഴും സംഭവിക്കുന്ന ഒരു ശുദ്ധീകരണ പ്രക്രിയയുടെ സമാപ്തിയെ 1863 പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; മൂന്നാമത്തെ ദൂതന്റെ സന്ദേശം 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് മുദ്രവിമോചിതമായി.

1844-ൽ മുദ്രവിമോചിതമായ മൂന്നാം ദൂതന്റെ വെളിച്ചം ഏകമായ ഒരു വെളിച്ചമായിരുന്നില്ല; അത് സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് "മൂന്നാം ദൂതന്റെ പുരോഗമിക്കുന്ന വെളിച്ചം" എന്നു പരാമർശിക്കുന്നതായിരുന്നില്ല. മൂന്നാം ദൂതന്റെ ആ പുരോഗമിക്കുന്ന വെളിച്ചം 1844-ൽ ആരംഭിച്ചു, കൃപാകാലം

അവസാനിക്കുന്ന തുവരെ പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ; എന്നാൽ ആദ്യം വന്ന പ്ലേ ടൗം, ഒടുവിൽ അവസാനിക്കുന്നവർ ടൗം, മൂന്നാം ദൂതനോടു ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു നിർദ്ദിഷ്ട പരീക്ഷണകാലം ഉണ്ടാകുന്നവർ. ആരംഭത്തെ അവസാനത്തിലും ഉള്ള ആ പരീക്ഷണകാലങ്ങൾ, ദാനിയേൽ "പരിജ്ഞാനവർദ്ധനം" എന്ന പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ഒരു പരിശോധനാ പ്രക്രിയയെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നവർ; അതുതന്നെയാണ് മൂന്നാം ദൂതന്റെ പുരോഗമിക്കുന്ന വെളിച്ചവും.

ആരംഭത്തിലെ പരീക്ഷണപ്രക്രിയ 1844-ൽ ആരംഭിച്ചു; മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരുന്ന വെളിച്ചം അറിവിൽ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു, ഒടുവിൽ അത് 1856-ൽ തന്റെ സമാപ്തിയിലെത്തി. പരീക്ഷണകാലത്തിന്റെ ആരംഭവെളിച്ചവും അവസാനവെളിച്ചവും ദാനിയേൽ അദ്ധ്യായം എട്ട്, വാക്യങ്ങൾ പതിമൂന്നും പതിനാലും ഉള്ള രണ്ട് ദർശനങ്ങളാകുന്നു; അവയാണ് അഡ്വെന്റിസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തെയും അതിന്റെ കേന്ദ്രസ്തംഭത്തെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത്.

ആദ്യ ദൂതന്റെ പരീക്ഷണകാലം 1840 ആഗസ്റ്റ് 11-ന് ആരംഭിച്ചു, 1844 ഏപ്രിൽ 19-ലെ ആദ്യ നിരാശയിൽ അവസാനിച്ചു. തുടർന്ന് രണ്ടാം ദൂതന്റെ പരീക്ഷണകാലം ആരംഭിച്ചു, അത് 1844 ഒക്ടോബർ 22 വരെ തുടരുകയും ചെയ്തു. ആ ഘട്ടത്തിൽ മൂന്നാം ദൂതൻ വന്നു, മൂന്നാം ദൂതന്റെ പരീക്ഷണകാലം 1863-ൽ ലൗദികേയൻ അഡ്വെന്റിസം മൂന്നാം ദൂതന്റെ വെളിച്ചത്തെ തള്ളിക്കളയുന്നതുവരെ തുടരുകയും ചെയ്തു.

മില്ലറൈറ്റ് അഡ്വെന്റിസത്തിനായുള്ള മൂന്നാം ദൂതന്റെ പരീക്ഷണകാലഘട്ടത്തിന് ഒരു ആരംഭവും ഒരു അവസാനവും ഉണ്ടായിരുന്നു; ആരംഭവും അവസാനവും ഒരേ കാര്യം തന്നെയായിരിക്കണം പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത്, കാരണം യേശു എപ്പോഴും ഒരു കാര്യത്തിന്റെ അവസാനത്തെ അതിന്റെ ആരംഭംകൊണ്ടാണ് ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കുന്നത്. മൂന്നാം ദൂതന്റെ പുരോഗമിക്കുന്ന വെളിച്ചത്തിന്റെ തുറക്കൽ ദാനിയേൽ എട്ടാം അദ്ധ്യായത്തിലെ പതിനാലാം വാക്യത്തിലുള്ള പ്രത്യക്ഷതയുടെ വെളിച്ചമായിരുന്നു ("മരെഹ്" ദർശനം). മൂന്നാം ദൂതന്റെ പുരോഗമിക്കുന്ന വെളിച്ചത്തിന്റെ അവസാനഘട്ടം പതിമൂന്നാം വാക്യത്തിലുള്ള വിശുദ്ധമന്ദിരത്തെയും സൈന്യത്തെയും ചവിട്ടിമെതിക്കുന്നതിന്റെ വെളിച്ചമായിരുന്നു ("ഖാസോൻ" ദർശനം). ഈ രണ്ടു ദർശനങ്ങളും പ്രവചനപരമായി പരസ്പരം ഇഴചേർന്നിരിക്കുന്നു.

അപ്പോൾ നീ ഏഴാം മാസത്തിലെ പത്താം ദിവസം യോബേൽ കാഹളം മുഴക്കിക്കേൾപ്പിക്കേണം; പ്രായശ്ചിത്തദിനത്തിൽ നിങ്ങളുടെ സകലദേശത്തും കാഹളം മുഴങ്ങിക്കേൾപ്പിക്കേണം. ലേവ്യപുസ്തകം 25:9.

1844 ഒക്ടോബർ 22-ാം തീയതിയായ പ്രായശ്ചിത്തദിനത്തിൽ മുഴക്കേണ്ടിയിരുന്ന കാഹളം യോബേൽ കാഹളമായിരുന്നവർ; അത് ഏഴ്

വർഷങ്ങളുള്ള വിശുദ്ധ ചക്രത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ു, അത് ആരംഭം
 രണ്ടായിരത്തു ി അഞ്ഞു പതിനാലു വർഷങ്ങളെ ഉപയോഗിച്ച് കർത്താവിന്റെ പ്രവൃത്തി
 യിസ്രായേലിനെ നേരിട്ടു വാഗ്ദത്ത ദേശത്തേക്ക് ുനയിക്കുവാൻ
 ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്ന ു, എന്നാൽ അവരുടെ കലാപം അതു സംഭവിക്കുന്നതു
 തടഞ്ഞു ു. കർത്താവിന്റെ ആധുനിക യിസ്രായേലിനെയും നേരിട്ടു
 വാഗ്ദത്ത ദേശത്തേക്ക് ുനയിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്ന ു, എന്നാൽ
 അതു സംഭവിക്കുന്നതു തടഞ്ഞു ു. ആധുനിക യിസ്രായേൽ മൂന്നാമത്തെ
 ദൂതന്റെ പുരോഗമിക്കുന്ന വെളിച്ചത്തോടു അനുസരണയോടെ
 ഇരുന്നിരുന്ന ുവെങ്കിൽ, അവർ ലോകത്തിന്നു മുന്നറിയിപ്പ് നൽകിയേ
 കർത്താവും നൂറിലധികം വർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പേ മടങ്ങിവന്നേ നേ.

അത് സംഭവിക്കേണ്ടതിന്നു കർത്താവിന് മില്ലൈനുകൾക്കുള്ള ഇടയിൽ ഒരു
 രൂപാന്തരം പ്രവർത്തിക്കേണ്ടിയിരുന്നു; ആ രൂപാന്തരമാണ്
 തിരുവെഴുത്തുകളിൽ ദൈവത്തിന്റെ മർമ്മം എന്നു
 തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നത്. അഡ്വന്റിസം മൂന്നാം ദൂതന്റെ
 പുരോഗമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വെളിച്ചത്തെ അനുഗമിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ,
 യൂബിലിയുടെ കാഹളം അന്ത്യത്തോളം
 മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുമായിരുന്നു; കാരണം ഏഴാം കാഹളം മുഴങ്ങുന്ന
 ദിവസങ്ങളിലാണ് ദൈവത്തിന്റെ മർമ്മം പൂർത്തിയാകുന്നത്. വെളിച്ചാടു
 പുസ്തകം പത്താം അദ്ധ്യായത്തിൽ, യൂബിലി കാഹളവും മൂന്നാം
 കഷ്ടതയുടെ കാഹളവും ആയ ആ കാഹളം 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന്
 മുഴങ്ങിത്തുടങ്ങി.

ഞാൻ സമുദ്രത്തിന്മേലും ഭൂമിയിന്മേലും നില്ക്കുന്നതായി കണ്ട ദൂതൻ
 സ്വർഗത്തിലേക്കു തന്റെ കൈ ഉയർത്തി, സ്വർഗവും അതിലുള്ള
 സകലവും, ഭൂമിയും അതിലുള്ള സകലവും, സമുദ്രവും അതിലുള്ള
 സകലവും സൃഷ്ടിച്ചവനും എന്നെന്നേക്കും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവനുമായ
 അവനെക്കൊണ്ട് സത്യം ചെയ്തു: ഇനി കാലതാമസം ഉണ്ടാകയില്ല;
 എന്നാൽ ഏഴാമത്തെ ദൂതന്റെ ശബ്ദത്തിന്റെ ദിവസങ്ങളിൽ, അവൻ
 കാഹളം മുഴക്കുവാൻ ആരംഭിക്കുമ്പോൾ, ദൈവത്തിന്റെ മർമ്മം
 അവൻ തന്റെ ദാസന്മാരായ പ്രവാചകന്മാർക്കു സുവിശേഷമായി
 അറിയിച്ചപ്രകാരം പൂർത്തിയാകേണ്ടതാകുന്നു. വെളിച്ചാട് 10:5-7.

1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് ആരംഭിച്ച പരീക്ഷണപരമായ ശുദ്ധീകരണ പ്രക്രിയ,
 മൂന്നാം ദൂതന്റെ പുരോഗമിച്ച വെളിച്ചമായിരുന്നു; അത് ദാനീയേൽ
 അദ്ധ്യായം എട്ട്, പതിനാലാം വാക്യത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തോടെ ആരംഭിച്ചു,
 ദാനീയേൽ അദ്ധ്യായം എട്ട്, പതിമൂന്നാം വാക്യത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തോടെ
 അവസാനിച്ചു. അത് പതിനാലാം വാക്യത്തിലെ ഉത്തരത്തോടെ
 ആരംഭിച്ചു, പതിമൂന്നാം വാക്യത്തിലെ ചോദ്യത്തോടെ അവസാനിച്ചു.

വടക്കു ും തെക്കു ും തമ്മിലുള്ള ആദ്യത്തെ രയുദ്ധ കാലത്ത് യാഥാർത്ഥ്യം
 യെഹൂദായുടെ രാജാവായ ആഹാസിനോടു യെശയ്യാവിന്റെ
 മൂന്നു റിയിപ്പുസന്ദേശം എത്തിച്ചേർന്നതിലൂടെ ആ പത്തെ ധർമ്മപത്
 വർഷങ്ങൾ ശുപ്രതിരൂപീകരിക്കപ്പെട്ടു. ആ പത്തെ ധർമ്മപത് വർഷങ്ങൾ

അവസാനിച്ചത് വടക്കൻ രാജാവ് ഇസ്രായേലിനെ അടിമത്തത്താലേക്കൊണ്ടുപോയതോടെയായിരുന്നൂ. ആ പത്തെ അൻപത് വർഷങ്ങൾ 1844-ൽ മൂന്നാമത്തെ ദൂതന്റെ വരവിൽ നിന്നു വരണ്ടിച്ച് 1863-ലെ കലാപം വരെ നീണ്ട കാലഘട്ടത്തെ പ്രതിരൂപീകരിച്ചു. മൂന്നാമത്തെ ദൂതന്റെ മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരുന്ന വെളിച്ചം യേശുവിന്റെ സന്ദേശത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെട്ടു.

മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരുന്ന ആ പ്രകാശത്തെ നിരസിച്ചതിനാൽ മിശ്ശറൈറ്റ് പ്രസ്ഥാനം അവസാനിച്ചു; ആ പരീക്ഷണകാലഘട്ടത്തിൽ ഫിലദെൽഫിയൻ മിശ്ശറൈറ്റ് പ്രസ്ഥാനം ലയോദികൃത സഭയായി പരിവർത്തിതമായി. ക്രി.മു. 742-ൽ ആരംഭിച്ച പത്തൊൻപത് വർഷങ്ങളും, 1844-ൽ ആരംഭിച്ച പത്തൊൻപത് വർഷങ്ങളും, അന്ത്യദിനങ്ങളിൽ നടക്കുന്ന ഒരു പരീക്ഷണത്തിന്റേയും ശുദ്ധീകരണത്തിന്റേയും പ്രക്രിയയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; അതായത്, മൂന്നാം ദൂതന്റെ മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്രകാശത്തിന്റെ അന്തിമ പരീക്ഷണകാലഘട്ടത്തെ.

ആ അന്തിമ പരീക്ഷണപ്രക്രിയയിൽ ദൈവത്തിന്റെ മർമ്മം പൂർത്തിയാകുന്നതായിരിക്കും. ഒരു ലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരം പേർ കാത്തിരിക്കുകയും മടങ്ങിവരികയും മുദ്രയിടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നവരാകുന്നു.

സാക്ഷ്യം കെട്ടിപ്പുട്ടുക; എന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെ ഇടയിൽ ന്യായപ്രമാണത്തെ മുദ്രയിടുക. യാക്കോബിന്റെ ഗൃഹത്തോടു തന്റെ മുഖം മറയ്ക്കുന്ന യഹോവയെ ഞാൻ കാത്തിരിക്കും; ഞാൻ അവനെ പ്രത്യാശയോടെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഇതാ, ഞാനും യഹോവ എന്നിക്ക് തന്നെ മക്കളും, സീയോൻ പർവ്വതത്തിൽ വസിക്കുന്ന സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയാൽ യിസ്രായേലിൽ അടയാളങ്ങൾക്കും അത്ഭുതങ്ങൾക്കും ആയിരിക്കുന്നു. യെശയ്യാവു 8:16-18.

അവസാന ദിവസങ്ങളിൽ മൂന്നാം ദൂതന്റെ പുരോഗമിക്കുന്ന വെളിച്ചത്തിന്റെ അവസാന പരീക്ഷണകാലം, ആരംഭപരീക്ഷണകാലം ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് തുടങ്ങിയത്. യേശു തന്റെ കൈ സ്വർഗ്ഗത്തേക്കു ഉയർത്തി, "ഇനി കാലം ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല" എന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചപ്പോൾ അതു ആരംഭിച്ചു. ആ പ്രഖ്യാപനം 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് സംഭവിച്ചു; അന്നാണ് ഏഴാം കാഹളം, ഏഴിന്റെ വിശുദ്ധചക്രത്തിന്റെ സമാപ്തിയിൽ യൂബിലിയെ പ്രഖ്യാപിച്ചത്. ഏഴ് വർഷങ്ങളുള്ള ചക്രം ഏഴു പ്രാവശ്യം ആവർത്തിക്കപ്പെട്ടത് യഥാർത്ഥത്തിൽ നാൽപ്പത്തൊമ്പത് വർഷങ്ങളായിരുന്നു, അഥവാ രണ്ടായിരത്തി അഞ്ഞൂറ്റി ഇരുപത് ദിവസങ്ങൾ.

1989 എന്ന വർഷം, ഒരു ലക്ഷം നാലുപത്തു നാലായിരത്തു നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ "അവസാനകാലത്തെ" അടയാളപ്പെടുത്തുന്നൂ; കൂടാതെ 1863-ലെ കലാപത്തിൽ ആരംഭിച്ച നൂറ്റാണ്ടിന്റെ വർഷങ്ങളുടെ സമാപ്തിയെയും 1989 അടയാളപ്പെടുത്തുന്നൂ. ഒരു ലക്ഷം

നാലു പത്തു നാലായിരത്തു നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പ്രസ്ഥാനം "അവസാനകാലത്തു" ആരംഭിച്ച "ഏഴു കാലങ്ങൾ" എന്ന ഒരു പ്രതീകത്തോടുകൂടിയാണ്; കാരണം നൂറ്റാണ്ടി ഇരുപത്തൊന്ന്, ആയിരത്തു നൂറ്റാണ്ടി ഇരുനൂറ് അറുപതിന്റെ ദശാംശമാണ്; അതും വീണ്ടും രണ്ടായിരത്തു നൂറ്റാണ്ടി അഞ്ഞൂറ് ഇരുപതിന്റെ പാതിയാണ്.

യേശു എപ്പോഴും ഒരു കാര്യത്തിന്റെ അവസാനത്തെ മറ്റൊരു കാര്യത്തിന്റെ ആരംഭത്തോടുകൂടെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; നൂറ്റിനാലുത്തിനാലായിരത്തിന്റെ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ആരംഭം "ഏഴു കാലങ്ങൾ" എന്ന ഒരു പ്രതീകത്താൽ അടയാളപ്പെടുത്തിയതുപോലെ, അതിന്റെ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ അവസാനത്തിലും അതുപോലെ തന്നെയാണ്. ദൈവത്തിന്റെ രഹസ്യം സമാപിക്കുന്ന ഏഴാമത്തെ ദൂതന്റെ കാഹളനാദത്തിന്റെ ദിവസങ്ങൾ വെളിപ്പാട് പതിനൊന്നാം അധ്യായത്തിലെ "മൂന്നര" ദിവസങ്ങളുടെ അവസാനത്തിൽ ആരംഭിച്ചു. മൂന്നാമത്തെ കഷ്ടതയും ആയ ഏഴാമത്തെ കാഹളം 2023 ഒക്ടോബർ 7-ന് തന്റെ രണ്ടാം സ്വരം മുഴക്കി; ഇപ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ രഹസ്യം "അവൻ തന്റെ ദാസന്മാരായ പ്രവാചകന്മാർക്കു അറിയിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ" സമാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതേ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ ആരംഭം അടയാളപ്പെടുത്തിയതുപോലെ തന്നെ, അതിന്റെ അവസാനവും "ഏഴു കാലങ്ങൾ" എന്ന പ്രതീകത്താൽ അടയാളപ്പെടുന്നു.

അവസാനകാലമായ 1798-ൽ, വടക്കൻ രാജ്യത്തിനെതിരായ ദൈവത്തിന്റെ ക്രോധത്തിന്റെ "ഏഴു കാലങ്ങൾ" അവസാനിച്ചു; മില്ലറൈറ്റുകളുടെ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ, "ഏഴു കാലങ്ങൾ" എന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സത്യങ്ങളെ നിരസിച്ചതാണ് 1863-ലെ മത്സരാത്മക കലാപത്തെ അടയാളപ്പെടുത്തിയത്. യേശു എപ്പോഴും ഒരു കാര്യത്തിന്റെ അവസാനത്തെ മറ്റൊരു കാര്യത്തിന്റെ ആരംഭത്താൽ ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കുന്നു; ആദ്യ ദൂതന്റെ പ്രസ്ഥാനം (മില്ലറൈറ്റുകൾ), മൂന്നാം ദൂതന്റെ പ്രസ്ഥാനം (ഒരു ലക്ഷത്തി നാൽപ്പത്തിനാലായിരം) ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കുന്നു. ഇരു പ്രസ്ഥാനങ്ങളും "ഏഴു കാലങ്ങൾ" കൊണ്ടുതന്നെ ആരംഭിക്കുകയും അതുകൊണ്ടുതന്നെ അവസാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ കാര്യങ്ങൾ ആരും സൃഷ്ടിച്ചു പറയാനാവില്ല.

അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ ഈ പഠനം നാം തുടരുന്നതാണ്.

"ഉത്തരവാദിത്വമുള്ള സ്ഥാനങ്ങളിലുള്ള വർലോകത്തിന്റെ സ്വയഭോഗപരവും അതിരുകവിഞ്ഞ ആഡംബരപരവുമായ സിദ്ധാന്തങ്ങളിലേക്കു പരിവർത്തിതരാകരുത്; കാരണം അതിന് അവർക്കു വഴങ്ങാൻ കഴിയുകയില്ല; കഴിയും എങ്കിലും ക്രിസ്തുസദൃശമായ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ അതിനെ അനുവദിക്കുകയുമില്ല. പലവക ഉപദേശം നൽകപ്പെട്ടേണ്ടതുണ്ട്. 'അവൻ ആർക്കു ജ്ഞാനം ഉപദേശിക്കും? ആരെ സിദ്ധാന്തം മനസ്സിലാക്കും? പാലിൽ നിന്നു വേർപെട്ട വരെയും സൂനങ്ങളിൽ നിന്നു വിടുവിക്കപ്പെട്ടവരെ തന്നെ. കല്പനമേൽ കല്പന, കല്പനമേൽ കല്പന; വരിയിൻമേൽ വരി,

വരിയിൻമേൽ വരി; ഇവിടെ അലപ്പം, അവിടെ അലപ്പം' എന്നിങ്ങനെ. അങ്ങനെ ദൈവവചനം ദൈവവചനം വിശ്വസിക്കുന്ന മാതാപിതാക്കൾക്കും മക്കളുടെ മുമ്പിൽ ക്ഷമയോടെ കൊണ്ടുവരികയും അവരുടെ മുമ്പിൽ നിലനിർത്തുകയും വേണം. 'തടവുള്ള അധരങ്ങളാലും അന്യഭാഷയാലും അവൻ ഈ ജനത്തോടു സംസാരിക്കും. അവരോടു അവൻ പറഞ്ഞതു: ക്ഷമിണിതന്നു വിശ്രമം ലഭിക്കുമാറാക്കുന്ന വിധം ഇതാകുന്നു; ഇതുതന്നെ ഉന്മേഷം; എങ്കിലും അവർ കേൾക്കുവാൻ മനസ്സ് വെക്കിയില്ല. എന്നാൽ യഹോവയുടെ വചനം അവർക്കു കലപനമേൽ കലപനം, കലപനമേൽ കലപനം; വരിയിൻമേൽ വരി, വരിയിൻമേൽ വരി; ഇവിടെ അലപ്പം, അവിടെ അലപ്പം എന്നിങ്ങനെ വന്നു; അവർ പോയി പിന്നെ ഓട്ടുവീണു തകർന്നു കൂടുകയും നിഷ്പെട്ടുപിടിക്കപ്പെടേണ്ടതിനെപ്പറ്റി എന്തുകൊണ്ടു?—അവരുടെ അടുക്കൽ വന്ന യഹോവയുടെ വചനം അവർ ശ്രദ്ധിച്ചില്ല എന്നതിനാൽ."

"ഇതിന്റെ അർത്ഥം, ഉപദേശം പ്രാപിച്ചിട്ടില്ലാത്തവരും, എന്നാൽ തങ്ങളുടെ സ്വന്തം ജ്ഞാനത്തെ പരിപാലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരും, തങ്ങളുടെ ആശയങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് തന്നെ പ്രവർത്തിക്കാൻ തിരഞ്ഞെടുത്തവരും ആകുന്നു. ഇവർക്കു കർത്താവ് ഒരു പരീക്ഷ കൊടുക്കുന്നു; അതായത്, അവർ അവന്റെ ആലോചന അനുസരിക്കേണ്ട തങ്ങളുടെ നിലപാട് സ്വീകരിക്കുമോ, അല്ലെങ്കിൽ നിരസിച്ച് തങ്ങളുടെ സ്വന്തം ആശയങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുമോ എന്നത്. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ, കർത്താവ് അവരെ അതിന്റെ ഉറപ്പായ ഫലത്തിനായി വിട്ടുകൊടുക്കും. നമ്മുടെ സകല വഴികളിലും, ദൈവത്തേക്കുള്ള നമ്മുടെ സകല സേവനത്തിലും, അവൻ നമ്മോടു സംസാരിക്കുന്നു: 'നിന്റെ ഹൃദയം എനിക്കു തരുക.' ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നത് കീഴടങ്ങിയ, പഠിപ്പിക്കാവുന്ന ആത്മാവിനെയാണ്. പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് അതിന്റെ ശേഷത നൽകുന്നതു, അത് സ്നേഹപൂർണ്ണവും അനുസരണയുള്ളതുമായ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നു ശ്വസിച്ചുയരുന്നതാണ് എന്ന സത്യമാണ്."

"ദൈവം തന്റെ ജനങ്ങളിൽനിന്നു ചില കാര്യങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടുന്നു; അവർ, 'ഈ കാര്യം ചെയ്യേണ്ടതിന്നു എന്റെ ഹൃദയം ഞാൻ സമർപ്പിക്കയില്ല,' എന്നു പറഞ്ഞാൽ, സ്വർഗീയ ജ്ഞാനമില്ലാത്ത അവരുടെ സ്വയങ്കൽപിത ജ്ഞാനവിധിയിൽ അവരെ കർത്താവ് തുടരാൻ അനുവദിക്കുന്നു, ഈ തിരുവെഴുത്ത് [യെശയ്യാവു 28:13] നിവൃത്തിയാകുന്നതുവരെ. 'എന്റെ വിധിയോടു യോജിക്കുന്ന ഒരു നിർദ്ദിഷ്ട പരിധിവരെ ഞാൻ കർത്താവിന്റെ മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം അനുസരിക്കും,' എന്നു നിങ്ങൾ പറയരുത്; പിന്നെ കർത്താവിന്റെ സാദൃശ്യത്തിൽ രൂപപ്പെടുവാൻ വിസമ്മതിച്ചുകൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം ആശയങ്ങളെ ദൃഢമായി പിടിച്ചുനിൽക്കുകയും അരുത്. ചോദ്യം ഇങ്ങനെ ആയിരിക്കട്ടെ: 'ഇതു കർത്താവിന്റെ ഇഷ്ടമാണോ?' അല്ലാതെ, 'ഇതു —യുടെ അഭിപ്രായമോ വിധിയോ ആണോ?'" Testimonies to Ministers, 419.